

SVETI ARHIJEREJSKI SINOD
SRPSKE PRAVOSLAVNE
CRKVE
Sinbr. 1596
13. maj 2003. godine
Beograd

**СВЕТОМ АРХИЈЕРЕЈСКОМ СИНОДУ
МАКЕДОНСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
Скопље**

ВАШЕ ВИСОКОПРЕОСВЕШТЕНСТВО,

Примили смо одлуку Вашег Светог Архијерејског Синода бр. 188 од 11. јуна 2003. године, као и Ваше писмо Синбр. 226 од 23. јуна 2003. године, упућено Нама по питању одлука Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве у вези са Македонском Православном Црквом, одржаног од 13. до 24. маја 2003. године.

Одлука Вашег Синода којом се „одбацују и проглашавају неважећим` одлуке, решења и ставови Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве` донети на његовом редовном заседању од 13. до 24. маја 2003. године“ заснована је на оптужбама против Српске Православне Цркве да је „слушкиња политике, да се ставила у службу јереси етнофилетизма и националшовинизма и да заборавља све што је Божије, хришћанско, еванђелско, црквено, канонско, богољубиво и братољубиво“. При томе, оптужујете нашу помесну Цркву да се односи „негаторски према имену, народу, Цркви, јерархији, култури, држави и свему што је македонско“ и све то наводите као разлог за одбијање братског позива да ступите у канонско и литургијско јединство са Пећком Патријаршијом – Српском Православном Црквом, а преко ње са свом православном Пуноћом Једне, Свете, Саборне и Апостолске Цркве Христове.

У међувремену смо обавештени да сте истог датума, 23. јуна 2003. године, упутили акт такозваној Црногорској Православној Цркви. У њему кажете да ћете послати своје представнике на „Петровданске свечаности“ које организује ова племенско-партијска, ни од кога призната, секта на Цетињу.

Ваше Високопреосвештенство, знамо да све што чинимо, пишемо и говоримо, пред лицем Живога Бога чинимо, пишемо и говоримо. У светлости те истине, која једина ослобађа, за сва набројана и друга зла оптужити Цркву која је дала Македонској Православној Цркви апостолско прејемство и најширу могућу аутономију (1958.); која више од четрдесет година трпељиво носи крст сталног

блаћења са Ваше стране због свог настојања да се у Цркви очува канонски поредак; која, нарочито последњих петнаест година, истрајава у братском дијалогу ради превазилажења постојећег раскола; која је, коначно, *Нишким договором* 2002. године, потписаним од Ваших представника, богољубиво и братољубиво дала „широку црквену самосталност, односно најширу црквену аутономију“ Охридској Архиепископији, односно Македонској Православној Цркви, „остављајући питање коначног решења, сагласно канонском саборном поретку Православне Цркве, будућем свеправославном сагласју пуноће Цркве у Духу Светом“, — после свега тога, данас, изрицати такве оптужбе против наше помесне Цркве, поред тога што изазива дубоку тугу и бригу у нашим срцима, истовремено изазива запањеност и забринутост због нецрквеног и световно-идеолошког духа из кога проистичу ове дубоко неправедне, на лажи засноване оптужбе. Све те оптужбе су уствари засноване на недодељивању аутокефалности Македонској Православној Цркви, питању чије је решење остављено *Нишким договором* и које, по природи ствари, припада искључиво свеправославном сагласју пуноће Цркве, и због термилошких ограничења (уз образложење разлога за немогућност употребе назива Македонска Православна Црква у општењу са другим помесним Црквама). Одбацити, са тих формалних и јурисдикцијских разлога, литургијско општење са Мајком Црквом и преко ње са свим канонским помесним Црквама у свету, а прихватити укључивање у парацрквене организације, као што је такозвана Црногорска Православна Црква, и друге њој сличне расколничке групације, и тиме се бесповратно одвојити од православне Пуноће и дефинитивно лишити себе сваке могућности заједнице и општења са том пуноћом Цркве Православне, равно је црквено-канонском безумљу и еклисиолошком самоубиству. Такав Ваш чин, до кога не дао Бог да дође, биће само потврда мишљења свих оних који су тврдили и тврде да је Ваша јерархија духовно и еклисиолошки незрела и да је она била и остала орган у рукама световних сила које, ради остварења својих идеолошко-политичких циљева, манипулишу Црквом, а тиме и њеном мисијом и њеним поретком.

Пишући Вам ово писмо, још једном Вам пружамо братску руку и позив, у име Христово, на дијалог и на јединство у Духу Светом, далеко од сваког духа палоба света, молећи се Дародавцу разума и мудрости да спасе Вас и часни македонски народ од духовне пропасти и одвајања од Цркве Христове, јединог истинитог и непоколебивога „стуба и тврђаве истине“.

Вашег Високопреосвештенства у Христу брат,

**Председник
Светог архијерејског синода
Архиепископ пећки,
Митрополит београдско-карловачки и
Патријарх српски
+Павле**

Његовом Високопреосвештенству
Архиепископу охридском и Митрополиту скопском
Господину Стефану
Скопље